

Sygn. akt VIII RC 570/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 22 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Elżbieta Minkowska

Protokolant:sekretarz sądowy Beata Brocka

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2017 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa K. B.

przeciwko M. B.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego oraz o obniżenie alimentów

I. Oddała powództwo o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego;

II. obniża alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 27 listopada 2013 roku w sprawie sygn. akt III RC 253/13, zasądzone od powoda K. B. na rzecz pozwanej M. B. z kwoty po 750 złotych miesięcznie do kwoty po 300 (trzysta) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 22 maja 2017 roku, płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

Sygn. akt VIII RC 570/16

UZASADNIENIE

Powód K. B. wniósł o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego względem jego córki M. B. od dnia ukończenia nauki, tj. 30 czerwca 2016 r. Następnie sprecyzował żądanie pozwu wskazując, że wnosi o uchylenie alimentów, ewentualnie o ich obniżenie z kwot po 750 zł miesięcznie do kwot po 200 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż pozwana ukończyła studia zaoczne na kierunku kosmetologia w czerwcu 2015 r., w październiku 2014 r. otworzyła własną działalność gospodarczą oraz założyła własną rodziną. Powód wskazał także, że ma obowiązki wobec własnej rodziny, a utrzymywanie pozwanej, która ukończyła naukę i może pracować jest nadmiernym uszczerbkiem.

W odpowiedzi na pozew pozwana M. B. wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazała, że w dalszym ciągu kontynuuje naukę na studiach dziennych, ma na utrzymaniu małoletnie dziecko i w dalszym ciągu w utrzymaniu pomaga jej matka.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 27 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Kołobrzegu, w sprawie o sygnaturze akt III RC 253/13, podwyższył zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 15 czerwca 2007 r. w sprawie VII Ca 466/07 od K. B. na rzecz M. B. alimenty z kwoty po 600 zł miesięcznie do kwoty po 750 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 października 2013 r.

Dowód:

- wyrok z dnia 27 listopada 2013 r., K. 10

W chwili ostatniego orzekania o alimentach pozwana miała 20 lat, w październiku 2012 r. podjęła 3 letnie studia niestacjonarne I stopnia w G. Wydział Zamiejscowy Wyższej Szkoły (...), Urody i (...) w P. o kierunku kosmetologia. Od października 2013 r. podjęła studia stacjonarne I stopnia na Uniwersytecie (...) Wydział Nauk o Ziemi na kierunku gospodarka przestrzenna. Równocześnie przeniosła się do S. na zaoczny kierunek kosmetologii, na której zajęcia odbywały się weekendowo. Pozwana nie starała się o akademik, albowiem w dziekanacie uczelni poinformowano ją, iż studenci I roku nie otrzymują tam miejsc. Pozwana nie miała nikogo na utrzymaniu, a ona sama otrzymywała znaczne wsparcie finansowe ze strony matki, aby mogła realizować wariant nauki na dwóch kierunkach.

Powód miał lat 45 i poza pozwaną miał na utrzymaniu drugie dziecko ze związku małżeńskiego w wieku 4,5 lat. Pracował w S. jako specjalista do spraw remontów, inwestycji i utrzymania ruchu, z tego tytułu otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 3004,85 zł netto. Żona powoda pracowała zarobkowo w supermarkecie (...) jako pracownik biurowy, jej przeciętne wynagrodzenie wynosiło 2018 zł netto.

Dowód:

- wyrok z dnia 27 listopada 2013 r. wraz z uzasadnieniem, k. 10-17

Obecnie powód ma lat 49, jest zatrudniony w tej samej firmie i na tym samym stanowisku, w pełnym wymiarze czasu, otrzymuje wynagrodzenie w wysokości około 2800 zł netto. Żona powoda jest na zwolnieniu lekarskim i otrzymuje zasiłek w wysokości 1800 zł netto. Powód utrzymuje również drugą córkę w wieku 8 lat, koszt utrzymania rodziny wynosi około 1700 zł, czynsz 400 zł, 370 zł leki powoda na cukrzycę i nadciśnienie, koszty utrzymania samochodów oraz koszty dojazdów 1000 zł.

Dowód:

- przesłuchanie powoda K. B., k. 74

- zaświadczenie, k. 71

Pozwana M. B., lat 24, kosmetolog. W 2014 r. założyła działalność gospodarczą w zakresie fotografii, w związku z brakiem dochodów, po dwóch miesiącach zawiesiła działalność. W 2015 r. udzieliła porad w zakresie kosmetologii do darmowej gazety. W 2014 r. urodziła syna, toczy się sprawa o alimenty, jej małoletni syn uczęszcza do żłobka, koszt 300 zł miesięcznie. Opłaty za mieszkanie w wysokości 1500 zł oraz za telefon pozwanej opłaca matka pozwanej. Pozwana nie zastanawiała się, żeby mieszkać z dzieckiem w akademiku, albowiem syn pozwanej jest alergikiem. Pozwana leczy się na astmę oskrzelową i alergię skórą, za leki płaci 120 zł. Pozwana nie pracuje, finansowo pomaga jej matka. Nie ma stypendium naukowego.

Pozwana w 2015 r. ukończyła studia o kierunku kosmetologia zdobywając licencjat.

Przewidywany termin ukończenia rozpoczętych studiów stacjonarnych pierwszego stopnia na kierunku gospodarka przestrzenna upłynął 30 września 2016 r. Pozwana w roku akademickim 2015/2016 zaliczyła warunkowo semestr piąty zimowy z powtarzaniem przedmiotu, semestru szóstego letniego nie zaliczyła całego wobec czego w dniu 27 września 2016 r. została skreślona z listy studentów. Następnie bezpłatnie wznowiła studia od semestru piątego zimowego w roku akademickim 2016/2017. Obecnie jest na 3 roku studiów, zaliczyła semestr piąty i otrzymała pełną rejestrację na semestr szósty letni. Pozwana nie zdecydowała się na powtarzanie semestru letniego (...), gdyż musiałaby uiścić opłatę 2100 zł. We wrześniu 2017 r. będzie podchodziła do obrony licencjatu, do tego czasu musi odbyć obowiązkowe trzytygodniowe praktyki, których jeszcze nie odbyła. Od października 2017 r. chciałaby

kontynuować naukę na dwuletnich studiach magisterskich. W trakcie trwania studiów pozwana nie korzystała z żadnej formy urlopu.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanej M. B., k. 74
- informacja dotycząca przebiegu studiów, k. 92
- zaświadczenie, k. 93, 98. 36
- artykuł, k. 8
- umowa najmu lokalu, k. 53-54
- potwierdzenie przelewu, k. 55-57

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego nie zasługiwało na uwzględnienie, natomiast powództwo o obniżenie alimentów było częściowo zasadne.

Zgodnie z treścią art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylenia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów. Zgodnie z dyspozycją art. 133 § 1 k.r.o. obowiązek alimentacyjny ustaje wtedy, gdy uprawniony uzyska zdolność do samodzielnego utrzymania się.

W ocenie Sądu argumentacja powoda, oparta o dyspozycję art. 133 § 3 kro, zgodnie z którą rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się - nie jest trafna, a tym samym jego powództwo w tym zakresie nie mogło zostać uwzględnione. W niniejszej sprawie uznać należy, że pozwana nie uzyskała jeszcze możliwości całkowicie samodzielnego utrzymania się. Należy podkreślić, że obowiązek alimentacyjny nie jest w żaden sposób limitowany wiekiem uprawnionego, stąd mimo osiągnięcia pełnoletności, dziecko jest nadal uprawnione do świadczeń alimentacyjnych, pod tym wszakże warunkiem, iż nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać. W orzecznictwie Sądu Najwyższego za jedną z przesłanek, od których istnienia zależny jest obowiązek alimentacyjny, pomimo osiągnięcia przez dziecko pełnoletności, uznaje się pobieranie przez dziecko odpowiedniej ze względu na jego możliwości i zdolności nauki celem przygotowania się do przyszłej pracy, w tym nauki w szkołach wyższych (wyrok S.N. z 14.11.1997r. III CKN 257/97 OSNC 1998/4/70). Nadto jak podniósł Sąd Najwyższy w wyroku z 12 lutego 1998r. w sprawie o sygn. akt I CKN 499/97 „powzany nie może uchylać się od obowiązku alimentowania studiującego syna przez powoływania się na to, że mógłby on już „utrzymać się samodzielnie”, gdyby przerwał studia i podjął pracę zarobkową”. Ewentualny brak pozytywnych wyników studiów uzasadniłby ustanie obowiązku alimentacyjnego powoda.

W niniejszej sprawie pozwana podjęła studia licencjackie na kierunku kosmetologia, które ukończyła w planowanym terminie zdobywając licencjat. Od października 2013 r., równocześnie z trwającymi studiami na kierunku kosmetologia, rozpoczęła studia stacjonarne pierwszego stopnia na kierunku gospodarka przestrzenna, których przewidywany termin ukończenia upłynął 30 września 2016 r. Pozwana w roku akademickim 2015/2016 zaliczyła warunkowo semestr piąty zimowy z powtarzaniem przedmiotu, semestru szóstego letniego nie zaliczyła całego wobec czego w dniu 27 września 2016 r. została skreślona z listy studentów. Następnie bezpłatnie wznowiła studia od semestru piątego zimowego w roku akademickim 2016/2017. Zdaniem Sądu pozwana postąpiła rozważnie nie decydując się na powtarzanie semestru letniego (...), gdyż musiałaby uiścić opłatę 2100 zł. Ukończenie studiów pierwszego stopnia przez pozwaną z rocznym opóźnieniem nie przesądza o niedokładaniu przez nią starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się, albowiem pozwana w tym czasie podnosiła swoje kwalifikacje i

kontynuowała naukę już bez żadnych opóźnień. We wrześniu 2017 r. będzie podchodziła do obrony licencjatu, do tego czasu musi odbyć obowiązkowe trzytygodniowe praktyki, których jeszcze nie odbyła. Aktualnie jest studentką trzeciego roku I stopnia studiów, uczy się i składa wymagane egzaminy. Od października 2017 r. chciałaby kontynuować naukę na dwuletnich studiach magisterskich. Powyższą aktywność edukacyjną pozwanej należy w pełni zaaprobować, gdyż podejmowane przez nią starania będą miały bezpośrednie przełożenia na znalezienie lepszego zatrudnienia w przyszłości. Pozwana przez okres studiów nie uzyskiwała stałych dochodów, a tym samym nie uzyskała samodzielności. Założenie przez nią działalności gospodarczej w zakresie fotografii nie może być przesłanką do uchylenia obowiązku alimentacyjnego rodzica względem pozwanej, ale świadczy o wykazywaniu przez nią starań o zdobycie własnych dochodów. Nawet gdyby pozwana wykonywała już pracę, byłaby to najprawdopodobniej praca w niepełnym wymiarze czasu pracy i nie pozwoli jej na samodzielne utrzymanie. Pozwana musi bowiem uczęszczać na zajęcia przewidziane programem studiów stacjonarnych, a nadto znaleźć czas na naukę. Wobec powyższego okoliczność ta może zdaniem Sądu rzutować jedynie na obniżenie obowiązku alimentacyjnego powoda, nie zaś na ustalenie jego wygaśnięcia. Jednocześnie zdaniem Sądu pozwana może podjąć zatrudnienie, łącząc je ze studiowaniem.

Z kolei sytuacja finansowa powoda, od czasu ostatniego orzekania, pogorszyła się. Powód zarabia bowiem mniej niż dotychczas, a także jego żona nie otrzymuje pełnego wynagrodzenia oraz ma na utrzymaniu małoletnie dziecko, którego zakres potrzeb wzrósł. Zdaniem Sądu zasadnym było obniżyć alimenty do kwot po 300 złotych miesięcznie. W ocenie Sądu kwota ta leży w granicach możliwości finansowych powoda i jest niewiele wyższa od kwoty uznanej przez powoda. Podnieść także należy, że kwota ta jedynie w niewielkim zakresie pokrywa usprawiedliwione potrzeby pozwanej, która jednak dzięki własnemu zaangażowaniu będzie w stanie ukończyć studia i uzyskać samodzielność życiową.

Ustalając nową wysokość obowiązku alimentacyjnego Sąd miał na uwadze, że pozwana może podjąć zatrudnienie, łącząc je ze studiowaniem, zaś fakt, że posiada już ukończony I stopień studiów, powinien ułatwić jej znalezienie pracy. Sąd miał na uwadze fakt, iż pozwana posiada syna, który uczęszcza do żłobka. Przy tym Sąd uwzględnił przypadającą na matkę pozwanej część obowiązku alimentacyjnego i jej wsparcie finansowe dla pozwanej. Ponadto okoliczność, iż pozwana ma astmę oskrzelową nie wyklucza podjęcia przez nią innych form zarobkowych, niż te dotyczące kosmetologii, bowiem przedmiotem założonej przez pozwana działalności gospodarczej była fotografia połączona z wizażem. Ukończenie I stopnia studiów, wiek pozwanej i zdobyte doświadczenia, uzasadniają obniżenie alimentów na jej rzecz. Nadto nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w kwestii wysokości alimentów, była sytuacja materialna powoda, od czasu ostatniego orzekania pogorszyła się. Tym niemniej kwota 300 złotych miesięcznie, leży w granicach możliwości finansowych powoda i nie spowoduje niedostatku powoda.

Sąd dokonał oceny dowodów zebranych w sprawie w trybie art. 233 k.p.c.

Sąd dał wiarę dokumentom przedłożonym przez strony.

Generalnie Sąd dał wiarę również zeznaniom powoda K. B. i pozwanej M. B., albowiem w kwestiach przedmiotowo istotnych zeznania te korespondowały zarówno ze sobą, jak i z treścią dokumentów zgromadzonych w sprawie, które jak wspomniano zostały uznane przez Sąd za wiarygodne.

Sąd obniżył alimenty z datą wydania wyroku zgodnie z wnioskiem powoda (k- 73) a ponadto z tego powodu ,że pozwana nie jest w stanie zwracać powodowi wypłaconych alimentów.

Sąd obniżył alimenty również z tego powodu ,ze powód nie ma obowiązku łożyć na utrzymanie pozwanej za powtarzanie roku na studiach lub przedłużenie studiów bo wtedy płaciłby podwójnie za ten sam okres studiów.

Sąd wydał wyrok na podstawie ustalonego wyżej stanu faktycznego oraz na podstawie treści: art. 138 k.r.o., art. 133 § 1 i 3 k.r.o. i art. 233 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.